

BONS RECORDS

No fa gaires dies, parlant amb gent de la comarca de temes que condueixen les converses cap aquí o cap allà, em va sorprendre que en sortir el nom de Joan Crosas algú no el conegués, i això em va fer pensar en aquesta nota. L'impuls de fer aquest escrit segurament està alimentat pels sentiments d'amistat i l'estela de records que amb el pas del temps et fan reviure etapes de la vida, que per virus que entrin ja no s'esborraran del nostre disc dur.

M'expressaré en plural perquè en aquests fets ens hi sentim tots involucrats: la meva esposa, les meves filles i jo.

Vàrem conèixer en Joan Crosas a l'any 1972 per mitjà d'uns companys veïns d'escala; possiblement el fet que ell tingués els pares a l'Esquirol i nosaltres casa a Rupit va donar un interès afegit a l'inici de la nostra relació. En Joan treballava a Barcelona exercint la seva carrera de químic. La nostra filla gran tenia alguns problemes amb l'estudi de la física i la química i en Joan li explicava aquestes coses tan complicades amb molta paciència, tanta que hi havia dies que es feia tard i es quedava a dormir a casa; el seu bon caràcter i el seu tarannà afable van fer que s'establís una relació gairebé de família. Encara que estigués a Barcelona, ell tenia el cap i el cor a l'Esquirol, allí hi tenia la família i els amics i

segurament allí va plantar la seva llavor artística; el primer fruit va ésser el neixement del grup de folk *Esquirols*. Volien tocar, que la gent escoltés la seva música. Els hi vàrem preparar un concert al Centre Parroquial de Rupit, i darrere un concert l'altre i així arribaren les gravacions de discs, que varen escampar arreu les cançons del Collsacabra. En Joan ja no va tardar gaire a canviar la seva carrera per una de molt més dura: introduir-se dins el món de l'art. A partir d'aquí les nostres rutes van divergir, tot i així sempre hem seguit el seu camí artístic i ens ha omplert de goig veure com anava assolint fites cada vegada més difícils dins el cinema, la televisió, el teatre, el doblatge, etc. Creiem que aquesta etapa de la vida d'en Joan ha estat superada amb èxit per l'esforç i tenacitat que hi ha posat, i això ens planteja una pregunta que ens agradaria que contestés:

Joan, des d'*Esquirols* fins a *My Fair Lady* què ha passat? Hi tornaries?

Hi ha una curta reflexió de part d'en Joan, i contesta: "Han passat tantes coses que costa recordar-se'n. Tot venia rodat i gairebé sense proposar-s'ho. *Mar i Cel*, *Germans de Sang*, *Sweneey Tood* i tants d'altres fins el darrer *My Fair Lady*. Doblatges, cinema, televisió; però el que més m'ha agradat des de sempre és el teatre i sobretot el teatre musical, suposo que la meua experiència amb *Esquirols* i els meus estudis de música ho han propiciat. Mai no es pot desfer un camí, però en el meu cas, crec que si tornés a començar, el referia de la mateixa manera que les amistats es retroben; ara sento la meua vida artística com un amic, l'amistat del qual et manté sempre viu".

No voldria abusar de l'amistat ni prendre-li més temps, i ens despedim amb ganes de retrobar-nos ben aviat.

Antoni Trujols

Teniu a la vostra disposició la pàgina web d'en Joan : <http://www.joancrosas.com> "

Joan Crosas